

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 362/2026
01.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Александра Степановића, Мирољуба Томића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног АА, због пет кривичних дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА - адвоката Ивана Татића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Км-49/23 од 22.01.2026. године и Квм-12/26 од 04.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА - адвоката Ивана Татића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Км-49/23 од 22.01.2026. године и Квм-12/26 од 04.02.2026. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Км-49/23 од 22.01.2026. године у ставу првом изреке одређено је да се браниоцу по пуномоћју малолетног сада пунолетног АА - адвокату Ивану Татићу досуђују трошкови кривичног поступка у износу од 250.000,00 динара. У ставу другом изреке решења одбијен је као неоснован захтев браниоца малолетног сада пунолетног АА - адвоката Ивана Татића за исплату трошкова кривичног поступка у износу од 6.250,00 динара. У ставу трећем изреке решења наложено је рачуноводству Вишег суда у Сремској Митровици да новчани износ од 250.000,00 динара исплати на означени рачун адвоката Ивана Татића у року до 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Квм-12/26 од 04.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по пуномоћју малолетног сада пунолетног АА - адвоката Ивана Татића, која је изјављена на решење Вишег суда у Сремској Митровици Км-49/23 од 22.01.2026. године о трошковима поступка.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног сада пунолетног АА - адвокат Иван Татић, због

повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 9. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине у целости решења Вишег суда у Сремској Митровици Км-49/23 од 22.01.2026. године и Квм-12/26 од 04.02.2026. године и предмет врати суду на поновно суђење или да преиначи делимично првостепену одлуку и другостепену одлуку или само другостепену одлуку тако што ће браниоцу досудити и одбијени део од 5.000,00 динара на име накнаде трошкова за поштанске, телефонске, банкарске и сличне услуге у пашалном износу у висини од 2% вредности укупне награде за појединачни правни посао, као и трошкове на име састављања жалбе од 30.01.2026. године изјављене на првостепено решење о трошковима кривичног поступка у износу од 100.000,00 динара и на име састављања захтева за заштиту законитости у износу од 200.000,00 динара, те евентуалне таксе по одмерању суда, а све на означени рачун браниоца - адвоката Ивана Татића.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА - адвоката Ивана Татића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Иван Татић је пуномоћјем од дана 07.02.2024. године овлашћен од стране законског заступника - оца малолетног АА, ББ да заступа малолетног у поступку који се против њега води пред Вишим судом у Сремској Митровици у предметима КМ-49/23 и КМ-3/24. Решењем Вишег суда у Сремској Митровици КМ-49/23 од 22.02.2024. године према малолетном сада пунолетном АА је због извршења пет кривичних дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ изречена васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства која може да траје најмање 6 (шест) месеци, а највише 2 (две) године, с тим да суд накнадно одлучује о њеном престанку, а изречена му је и посебна обавеза да у оквиру својих могућности накнади штету коју је проузроковао и на основу члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Решењем Апелационог суда у Новом Саду КЖМ1 36/24 од 10.04.2024. године одбијена је као неоснована жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Сремској Митровици и потврђено је решење Вишег суда у Сремској Митровици КМ-49/23 од 22.02.2024. године. Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Квм-76/25 од 29.10.2025. године према малолетном сада пунолетном АА је обустављено извршење васпитне мере појачан надзор од стране органа старатељства и посебне обавезе да у оквиру својих могућности накнади штету коју је проузроковао, а које су му изречене решењем Вишег суда у Сремској Митровици КМ-49/23 од 22.02.2024. године које је правноснажно и извршно дана 10.04.2024. године и на основу члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Након тога, изабрани бранилац малолетног сада пунолетног АА - адвокат Иван Татић је дана 07.11.2025. године поднео Вишем суду у Сремској Митровици захтев за накнаду трошкова кривичног поступка које је имао као изабрани бранилац малолетног сада пунолетног АА, а који су настали пред тим судом, те је о истоме одлучено побијаним правноснажним решењима и то тако што су трошкови досуђени браниоцу - адвокату Ивану Татићу и одређено је да се исти имају исплатити на његов број рачуна.

Из садржине поднетог захтева за заштиту законитости произилази да је бранилац малолетног сада пунолетног АА - адвокат Иван Татић захтев за заштиту законитости поднео јер је по његовом мишљењу побијаним правноснажним решењима повређен закон из разлога што му као браниоцу нису признати сви трошкови које је имао и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражио, при чему бранилац у захтеву не указује ни једном речју на који начин је побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона на штету малолетног сада пунолетног АА.

Дакле, имајући у виду да је бранилац малолетног сада пунолетног АА - адвокат Иван Татић захтев за заштиту законитости поднео у своје име и због повреде закона учињене на своју штету, а на шта по закону није овлашћен у смислу напред цитираних законских одредби, те да је малолетни сада пунолетни АА као странка у поступку носилац права на накнаду трошкова које је имао током поступка, односно да се трошкови поступка могу досудити искључиво малолетном сада пунолетном АА, односно његовом законском заступнику, то, по налажењу Врховног суда, бранилац малолетног сада пунолетног АА - адвокат Иван Татић, у конкретном случају, није

овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, па је стога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић